

om, at man kan finde de sidste 25 millioner for at løse det her spørgsmål. Det tror jeg faktisk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 114: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Kommunalbestyrelsens ansvar for hjemmehjælperens berigelsesforbrydelser).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 10/12 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Forslagsstilleren ønsker med lovforslaget her om kommunalbestyrelsens ansvar for hjemmehjælperes berigelsesforbrydelser at sikre ældre mod tab i forbindelse med berigelsesforbrydelser, der er begået af hjemmehjælpere og plejepersonale og lignende under udførelse af opgaver hos modtagere af hjemmehjælp, beboere på plejehjem og andre.

Der er ikke i den sociale lovgivning fastsat særlige regler om erstatningsansvar for kommunerne i tilfælde af skader forvoldt af hjemmehjælpere og plejepersonale i forbindelse med udførelse af hjælp i henhold til bistandsloven. Kommunernes erstatningsansvar afgøres efter de almindelige erstatningsretlige regler.

Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er spørgsmålet om ansattes ansvarspådragende handlinger reguleret af

bestemmelser i Danske Lov, og princippet efter denne bestemmelse er, at arbejdsgiverne hæfter over for den skadelidte for det erstatningsansvar, som en ansat pådrager sig ved handlinger i forbindelse med udførelse af arbejdsopgaver. Det er altså det generelle princip.

Men arbejdsgiverne hæfter imidlertid ikke, når den ansattes ansvarspådragende handlinger må betegnes som helt usædvanlige og upåregnelige for arbejdsgiveren. Det er altså et af de grundlæggende principper i denne her bestemmelse i Danske Lov.

Regeringen finder ikke, at der bør ændres ved det generelle princip om arbejdsgiveres hæftelse for ansattes ansvarspådragende handlinger. Spørgsmålet om, hvorvidt en arbeidstagers skadevoldende handlinger må anses for at være upåregnelige for arbejdsgiveren, er efter regeringens opfattelse bedst egnet til som hidtil at blive afgjort på grundlag af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Hvis der bliver gennemført særlige bestemmelser om erstatningsansvar for kommunen i forbindelse med berigelsesforbrydelser på et enkelt område, så er det jo sådan en særregel, som ikke er særlig velbegrundet. For hvorfor skal man lige pille en enkelt gruppe, som betjener en bestemt gruppe af borgere, ud?

Så kunne man selvfølgelig hævde: Hvad så med at se på alle de mange mennesker, der færdes ud og ind af borgernes private hjem, og som derfor også kunne fristes til at berige sig i det hjem, de kommer i. Men gjorde man det, så ville hele det grundlæggende princip i Danske Lov blive udhulet og værdiløst, og det ville jo være en meget omfattende sag.

Så under henvisning til det, og at det ikke med rimelighed kan forlanges, at kommunerne generelt hæfter for strafbare handlinger begået af de ansatte i forbindelse med udførelse af tjenester, kan regeringen ikke støtte lovforslaget.

Grete Schødt (S):

Med dette lovforslag kunne man let få det indtryk, at hjemmehjælperne er en særlig gruppe medarbejdere, der stjæler fra de gamle. Det er urimeligt at målrette en lovgivning mod hjemmehjælperne eller plejepersonalet på plejehjemmene, som Fremskridtspartiet her gør.

Fremskridtspartiet foreslår, at kommunerne skal gøres erstatningsansvarlige for berigelsesforbrydelser, som en hjemmehjælper begår under udførelse af arbejde hos en hjemmehjælpsmodtager.